

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétbontására vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-6 szám.
 I. EMELET
 hová a lap szerkesztésével és az előfizetésekkel kapcsolatos levelek, iratok, közlemények, hirdetések, stb. intézendők.
 Kéziratok vissza nem adandók.
 Hirdetések a kiadóhivatalban vétetnek 18

Magyar munkáspárt.

Pécs, 1895. szeptember 9

A modern technika és a forgalmi eszközök bámulatos fejlődése az ipar és kereskedelem terén valóságos forradalmat idézett elő.

A gyáripár tömeges produktumaival szemben a kisiparos nem vehette fel a versenyt, a mi annál veszedelmesebbé vált erre, mert a lázasan lüktető világforgalom közvetítésével a gyáros még a világ legeludogottabb zugaiban is utána nyomult a kisiparosnak, s ezt arra kényszerítette, hogy vagy nyomorultul elveszzen, vagy függetlenségét feladva, a gyáripár szolgálatába szegődjék s beálljon ama nagy gépezet egyik kerekének, mely öncél nélkül dolgozik másnak s a saját táplálására csak pár csepp olajat kap, hogy végkép el ne kopják idő előtt.

Mindez egészen új lét- és életviszonyokat teremtett az iparos osztályban. Megszűnt a régi patriarkális viszony a munkás és a munkaadó közt, mert míg a régi világban a mester a műhelyben dolgozó egy-két segédmunkást családja tagjainak tekintette, velük egy fődél alatt lakott s egy tából evett, a segéd pedig jó kedvvel dolgozott abban a biztos reményben, hogy rövid időn ő is csak oly önállóan fogja mesterségét űzhetni, mint munkaadója: addig manapság a gyáros legtöbbször személyesen nem is ismeri munkáit, nem látja s így nem is becsüli meg bennük a szakmájában majdan nyomdokaiba lépni hivatott jelölteket; a munkás pedig a függő helyzetéből való kibontakozás minden reménye nélkül kénytelen családalapításra gondolni, s mivel most már a munkabér nemcsak a munkásnak, hanem családjának eltartására is szolgál, természetesen az ő igényei is fokozódnak, melyeknek ha a gyáros eleget tenni nem akar, vagy az óriási verseny folytán nem képes, beáll az elégtelenség, megszületik a szocializmus.

A munkás és a munkaadó érdekeinek ez a sajnos összeütközése a gyáripár fejlődésével egyformán jelentkezően minden államban, a munkás érdekek általános szolidaritása a szocializmusnak nemzetközi jellegét adott, a mit annál is inkább iparkodtak fejleszteni és megerősíteni; mert a nemzetközi szövetkezés hatalommá egyesíti a szét-

szórt erőket; a munkások körében pedig termékeny talajra talált a nemzetközi szövetkezés eszméje, mert hisz az állami keretekben nem volt számukra semmiféle jogosítvány, mely őket törekvéseiknek nemzeti alapokon való érvényesítésére sarkalhatta volna.

A munkás mozgalmaknak ez a nemzetközi jellege különösen hazánkra nézve rejtett méhében nagy veszedelmeket, mert míg a művelt nyugat egységes nagy nemzeteinek munkás osztályai egyéni és osztály érdekeik védelmét saját nemzetiségük legcsekélyebb veszélyeztetése nélkül bírhatták nemzetközi szövetkezésre, addig minálunk a nemzetközi szocializmus nemcsak a munkás osztály igen jelentékeny kontingensét képező idegen elemnek a nemzet testébe való beolvasztását akadályozza meg, hanem a világpolgárság eszméjének propagálása, az állami korlátok ledöntésének hirdetése a magyar munkást lassankint kiforgatja a saját nemzetiségéből is.

A nemzetünk ellen törő külső és belső ellenségeink támadásai közepette csak úgy maradhatunk meg magyarokul, ha a nemzet minden osztályát a hazaszeretet tüze hevíti, ha a nemzet minden egyes tagja szívósan ragaszkodik ahhoz a földhöz, melyen kívül e világon nincsen számára hely!

Hazafias örömmel üdvözljük tehát a magyar munkásokat, a mikor a nemzetközi szocializmus jármát nyakukról lerázni iparkodnak, s akcióba lépnek a here népbolondítók ellen, kik a saját önös céljaik érdekében kizsákmányolják a magyar munkás osztály hiszékenységét.

Már 1891. évben megalakult a magyar nemzeti demokrata munkáspárt, mely célul tűzte ki a magyarországi munkások anyagi és szellemi helyzetének javítását törvényes úton, nemzeti szellemben és hazafias irányban. Sajnos azonban, hogy az ilykép megalakult magyar munkáspárt négy év óta mitsem hallatott magáról, hanem teljesen átengedte a tért a nemzetközi szocializmusnak, a mely ki is használta ezt az időt emberül a maszlag elhíntésére.

Csak a mikor annyira ment vakmerőségében a nemzetközi apostolok aknamunkája, hogy a magyar nemzet ezredéves fenállásának ünnepélyét akarták felhasználni alkalmul nemzetünknek a művelt külföld előtt való kompromittálására, ébredt

fel a magyar munkások önérzete, hogy vetőt kiáltanak a nemzetietlen garázdálkodásnak, s feltámasszák halottaiból a „nemzeti demokrata munkáspártot“, szervezkedésre híván fel a magyar munkásokosztályt érdekeinek önálló ápolására.

Hogy azonban a nemzetközi apostolok izgatásaival szemben a magyar munkáspárt működése sikerre is vezessen, az államnak s a hatóságoknak nemcsak nem szabad egy kalap alá fogniok a magyar munkáspártot a nemzetközi szocialistákkal, s amannak szervezkedését és működését is oly kiméletlen szigorral elfojtani, mint ezt a nemzetközi izgatókkal szemben igen helyesen teszik, hanem iparkodniok is kell, hogy a magyar munkásokosztály jogos kívánalmait ki is elégítsék.

Az anyagi érdekek biztosításán s a szellemi művelődés előmozdításán kívül első sorban jogos igényük van munkásainknak arra, hogy őket is felvegyük az alkotmány sáncaiba, mert manapság, a mikor az állami terhek viselésében mindenki — ha mással nem, a napról-napra szaporodó fogyasztási adók révén — részt vesz, a mikor a munkásokosztály a véradót éppen úgy, sőt tán fokozottabb mértékben is lerója, mint barmely más rétege a nemzetnek, valóságos anomália, hogy az oly népes és már mindinkább emelkedő intelligenciájánál fogva számbavételel igénylő munkásokosztály a politikai jogok élvezetéből teljesen ki legyen zárva.

Az okos és céltudatos politika első követelménye, hogy az állam siessen megadni önkényét azt, a mit a közvélemény nyomása alatt ugyanis kicsikarnának tőle.

Hogy pedig a munkásokosztálynak politikai jogokkal való felruházása ilyen követelmény, azt a külföld példája elég hangosan bizonyítja.

* **A válópörök és az új törvény.** Azoknak a szerető hitestársoknak, akik szeretnének már egymástól törvény szerint is mentől távolabb lenni és irasik vannak a bíróságok előtt a válásukról, van is okuk egy kicsit megjegyni. Elfelejtették az új törvénybe számon venni az ő sietős dolgukat, hogy ha az új törvény életbe lép: mi lesz az ő válópörökkel, melyik törvény szerint tárgyalják azokat tovább és melyik törvény szerint döntenek el? Ha ezek a most folyó válópörök el nem intézettek október eleje előtt, kétségen kívül az új törvény alkalmaztatik a válópörökre és ez ijeszti meg egy kissé az érdekeit

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A nagyságos ifi'asszony.

Irta: Bérczy Károly.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Hat évvel ezelőtt még Holba Stefáni volt a neve és edeségeket szolgált föl a köruti Gromencukrászdában. Nem volt valami szép lány. Mint egy kardonruhas, fekete haja, kreolizinű automata járt a vendégek közt s egy mosoly, egy kötelems udvarias szó nélkül hordta föl a krémeket s egyéb nyalánkságokat a kis kerek asztalkák körül ülő kundsáf-tok elé.

Nagy szempilláit félig lehunyta s mozdulatai, lépései is oly bágyadtak voltak, mint egy unalomtól vagy álmatlanságtól kimerült emberé. Pedig még fiatal volt; a cselédkönyvében tizenhat esztendőnek volt írva.

Egy alkalommal boltcsukás előtt néhány perccel, úgy kilenc óra felé egy szűz, negyven-negyvenöt éves férfi vetődött a boltba s cognakot kért.

A Stefánin már utcai ruha volt. Durcásan, kellelennül tette le az italt a késői vendég elé, kinek révetegen forgó, csillogó szemgolyói, kipirult arca s bizonytalan poseja rögtön elárulták, hogy nem egészen józan. Lesült arca, keztyűtlen, megbarnult szőrös kezei, szagos olajjal agyonlocsol, öszülni kezdő haja s a nyakában lógó nagy opálköves arany-

lánc után itélve, a bosszus cukrászlány alapos jóhiszeműséggel tarthatta valami falusi két ökrös uraságnak.

Lám, a lehelletfinomságu, vékony cognakos pohárkát is milyen ügyetlenül viszi a szájához. Mikor a csöpp itallal bepermetezte a nyelvét, vastag, fagotszerű hangon recsegte:

— Hej, nokámol! Még egyet! Poklot, nem egyet . . . tizet, százat egyszerre, legalább nem vászik el a sok ostoba apportirozásban a kisasszony cipellője! . . . Az áldóját csibém, olyan vagy, mintha csokoládéból öntöttek volna formába! Igenis, valóságos csokolád-baba vagy. Kár érted, hogy nemsokára fölfalnak ezek az éhes pestiek . . . Kár . . . No rúzsám, lesz cognak?!

— Uram csukunk, — sziszegte mérgeesen a leány, — az üzleti óra elmúlt.

A férfi az asztalba fogódzva, fölkelte székéről és szemöldeit összehúzva, büszke, gőgös tekintettel mérte végig az előtte álló, alacsony leányt:

— Mit, hogy becsukjátok a putikot? Nem rossz; uri parolámra mondom, előttem még eddig csak egy ajtót csuktak be szentem, de az se volt ám ilyen céges boltajtó, vagy koresmakapu, hanem egy izé . . . egy fehérbörbe bujt nőstény ördög tanyájának az ajtaja! . . . Alighanem e miatt szürkült meg a hajam szála . . .

A csokolád-baba csak nézte, bámulta a dülöngöző férfit, kinek napbarnított, izzadságtól fénylő arca egyik percben olyan bánatos, szomorú, a má-

sikban meg hirtelen kiderül. Névétve lépett a lány felé s hízeglőn mondá:

— Cicám, bocsásson meg az esztelenségeimért. Abday Kristóf már csak ilyen félnótás volt mindig s az is maradok, míg ki nem vágatok szent Mihály arkangyal fekete pakrócos paripáján ebből a bolondok hazájából. Fizetem az italt . . .

A leány, ahogy az elibe dobott pénzdarabból visszaadott, félszeggel a különös emberre piologatott, ki szivarra gyujtva imigy folytatta a diskurzust:

— Hát nem itt lakik maga? Nem? Annál jobb, legalább együtt mehetünk. Tudja mit, egy fölséges gondolatom támadt: maga vessettül tetszik nekem avval a csokoládazintű fényes bőrtivel, vacsorásszék velem! Gavallér szavamra mondom, még a haja szála se görbül meg.

— Koldus, elhagyatott vagyok, mint a kiszáradó posványba rekedt hal, — vágott vissza mérgeesen a leány, — de olyan koldus még se vagyok, hogy a maga vacsorájára éhezsem. Hagyja el az üzletet, az imént mondtam, hogy boltcsukás van.

— Szentem, még utóbb is elhiszem, hogy komolyan beszélsz, — próbálkozott tovább a becsipett ember, — egyébiránt tág a mező, terem ott több kökörcsin is Istennek ajánlom kisasszony! . . . Szerbusz!

Mad' moiselle Stefanit egész éjjel nyugtalanította az eset. Szemtelenség, komizság! . . . Azon gondolkodott, hogy otthagyja a helyét. Dehogy türne el egy másik, ehhez hasonló esetleges sértést. Reggel felé megéhezett s az éhség eszébe jutatta apátlan-

feleket, akik jól tudják, hogy az új törvény szerint nehezebb válási okokat követel. Például a protestánsoknál a régi törvény szerint válási ok az ugynevezett engesztelhetetlen gyűlölet, a zsidónál a hitetársak kölcsönös megegyezése a válásban, mindezt azonban az új törvény kevésnek tartja. Az új törvény többet kíván, szigorubb. Az új törvény átmeneti intézkedési szerint a mostani válási törvények hatályaon kívül helyzetetnek október elsején, de elfelejtettek gondoskodni és utbaigszitást adni arról, hogy a folyamatban levő válóperek folytatólag melyik törvény szerint tárgyaltnak és döntetnek el. Már most mire van kilátás, ha a most folyó válóperek belenyulnak az új törvény idejébe? Arra, hogy azon válóperek, amelyek engesztelhetetlen gyűlölet, kölcsönös megegyezés stb. címen indítottak meg, szépen visszautasítottatnak és kezdetük elől a pert. Körülbelül ilyen lesz a helyzet, ha a mostani válópöröket el nem intézik a törvény életbeléptetése előtt.

* **Szessmonopólium.** Híre kelt annak, hogy a szessmonopólium kérdésén véglegesen levették volna a napirendről. E hír, értesülésünk szerint, valótlán. Éppen ellenkezőleg, ez a kérdés az, mely miatt a magyar kormány a függő gazdasági kérdések mielőbbi tárgyalását szükségesnek tartja és sürgeti. A két kormány a tárgyalásokat már a napokban meg is kezdi s a magyar kormánynak az a főtörekvése, hogy a szessmonopóliumból származó jelentős jövedelmi többleteket már a jövő évi költségvetésbe beilleszthesse, mert e jövedelemgyarapodásra a nagyfokú szükséglet-emelkedéssel szemben a budget formális egyensúlyához okvetlenül szüksége van. Ehhez természetesen első sorban a kormányok kölcsönös megállapodása szükséges.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara közgyűlése.

(Saját tudósításunkból.)

Pécs, 1895. szept. 9.

Littke József elnök üdvözlö a szünidő után először egybegyűlt tagokat, bejelenti, hogy Frigyes főhercegnek a vármegyébe érkezése alkalmából felhívott a kamara, hogy a fogadtatási ünnepélyek minél fényesebbé tétele szempontjából küldöttséget meneszsen Mohácsra szept. 20 án. Ivet fognak közzéadni és az aláírások után minden késelem nélkül be fog jelenteni a küldöttségi tagok névjegyzéke a fogadtatási bizottság elnökének, a főispánnak.

Bejelenti továbbá, hogy eljár megbízatásában a kereskedelmi miniszternél és az államtitkárnál, a kik személyes részvételüket megígérték a kamarai épületnek ünnepélyes felavatásánál.

A mennyiben pedig ezt az ünnepséget össze akarnak kötni a tervezett országos kamarai vándor-gyűléssel, mely legelsőbb Pécsen tartatnék meg, és az új színház megnyitásával, szükségesnek tartja bevárni a színházi bizottság határozatát, vajjon átengedhet-e 40—50 db jegyet a kamara vendégei számára. Ha igenlő lesz a válasz, úgy a mi ünnepünk a színház felavatásával egyszerre tartatik meg, ha pedig tagadó lesz, úgy egy későbbi határidőben.

Mindennek dacára a meghívók kibocsátandók, oly értelemben, hogy a hatánap később hozatik a társ kamarák tudomására, hogy a kamaráknak addig is idejük legyen a felvetendő kérdésekkel foglalkozni.

E célból végrehajtó bizottságot választottak

anyátlan sorsát és kábultan bekullogott az üzletbe. A sok reggeliző vendéggel való aj-baj, lőtás-futás lassanként elfelejtették vele a tegnapi estén történeteket, mikor úgy déli tizenkettő felé ismét betoppan a cukrászdába az a magas, szürkehajú bugris. Most teljesen józan volt s egy darabka hachén rá-gódva bevárta, míg egyedül maradt a leánnyal.

— Kisasszony, — kezdé, — tudom, hogy tegnap este bitang módra viseltem magamat. Bocsnatot kérnék, de nem áll a nyakasságomhoz. Elégedjék meg hát vele, hogy beismertem a komizságomat. Sajnálom. Haragszik-e még rám?

— Nincs időm magával itt beszélgetni. Szólgálhatok még valamivel? — felelé a lány úgy fél-vállról s a világért se nézett rá volna a gyűlötes emberre.

— Nincs ideje? . . . Pedig kell idejének lenni, én mondom Abday Kricsi.

— Ej, hát kicsoda maga, miféle nagyuri ponttát, hogy így parancsolgat?

— Hm, harmatos gyöngyvirágom, lássa én csak parancsolni tudok. Erre a tudományra is a béreseim meg a többi cselédek tanítottak meg. Kérni még nem próbáltam soha.

— De minek beszél nekem a cselédjeiről, mit akar velem?

— Azt, hogy elviszem innen magát a pusztámra.

— Ugy? Csak hogy én nem tudok ám krumpelit kapálni, — viszonzá a cukrászkisasszony, kinek kezdett tetszeni a tréfa.

meg, a mely részletesen megállapítja a program pontozatait. A bizottság tagjai elnök, a két alelnök, Engel József, Reinfeld Mihály, Kindl József, Schwab Zsigmond, Hoffmann Lajos, Taussig Ármin, Höfler János, Rupprecht Nándor, Hillebrand József, Zsolnay Vilmos.

Az ünnepség keretébe be lesz illesztve a pécsi ipartelepeknek a miniszter által való megszemelelése. Ilyenek lesznek a Zsolnay gyár, a Scholtz féle új sörgyár, Hoffmann Lajos telepe, Höfler testvérek bõrgyára, a Littke féle pezsgógyár, a bányatelep.

Igen természetesen, az október hó folyamán tervezett boszniai kirándulás az idén el fog maradni.

Holló Zsigmondnak a kamara 15 frt segélyt szavaz meg.

Mivel a miniszter a mágoctsi agyagipariskolát beszüntetni szándékozik, felterjesztés fog intézteni, hogy helyezze azt Pécsre, a hol a Zsolnay gyárral összeköttetésben a legalkalmasabb helye volna, hisz ez az egyedüli szolgáltatás, a mit a kormány a kamara területén tett, s most ime, még ezt is el akarja venni.

A Ferenciek-utcai Kereky-féle ház építésénél szerencsétlenül jártak felségelésére a kamara 50 frtot szavazott meg.

A miniszterium által véleményezés végett leküldött kaposvári közvágóhídi szabályrendeletre nézve a kamara jelenteni fogja, hogy az 50 krtban kontemplált sertésvágatási díj 50 krról 10 krra volna leszállítandó.

Gyöngyösnek a vasárnap délelőtt fél 9-ig tartandó második hetipiac engedélyezendő lenne.

Lakócsa község helypénz-tarifája ellen a kamarának semmi kifogása sincsen.

A magánbiztosítási vállalatokról, valamint a szövetkezetekről szóló, az igazságügyminiszter által a kamarának véleményezés végett leküldött törvényjavaslatok ki fognak adatni a kamara területén működő biztosítási irodáknak és szövetkezeteknek.

Az áruforgalmi statisztikai rendelet ellen a soproni kamara panasza még megtoldatnak azzal, hogy az áruknak a göngyöleteit is be kell vallani, ami egyáltalában semmi összefüggéssel nincs az elérni kívánt céllal. Mélyen a kereskedők érdekébe vág ez a rendelet, a melyet annak idején elmulasztottak leküldeni a kamarához véleményezés végett. Ezt fájjalja különösen a pécsi kamara; mert ha leküldik, úgy ma nincs benne annyi hiba. Az sem utolsó keülemetlenség, hogy az úrlapok csakis a pályaudvarokon kaphatók a mi végtelenül hátrányos a kereskedőkre nézve; miért ne lehetne ezeket is ott megszerezni, a hol a vasuti fuvarleveleket. No meg aztán az elromlott efféle blankettákat el lehet dobni, a mi vajmi sok fordul elő naponkint, mert kereskedőink nem tudnak vele banni, a vasutasok szeketurája pedig végtelen.

A szegedi kamara átirata a 20 frtos kereskedelmi pereknek a bagatell bíróságokhoz történt utasítása ellen pártoltatik.

Hasonlóképpen a kolozsvári kamara átirata a vászon és kelmeárukkal hálózó visszaélései ellen, a kik nem áttallanak, ausztriai gyárosok által küldve, privát házakhoz is beallítani. E végből az összes kamarák legközelebb kongresszust tartanak Budapest, melyre a pécsi kamara részéről titkár és Taussig Ármin kiküldetnek.

A szegárdi ipartestület ama kéreleme, hogy ott egy iparos esti szaktanfolyam létesíttessék, helyeseltetik, csupán a vallás- és közoktatási minisztertől függ, hogy ez ott létesíttessék, mi ha megtörténik, a

— Azt látom, hogy a krumpliföldön kevés hasznát vehetném a puha kezeinek. Nem is a kapa mellé szántam én magat!

— Hanem?

— Hanem a bolondos Kricsi mellé. Nem ismeri a bolondos Kricsit? No nézzen meg jól, legalább megismeri. Sok ostobaságot követtem el már világéletemben, most pedig meg akarom koronáztatni magamat a bolondok császárlának: megfeleleségedem. Hát ennek akarom én magat.

Stefani kisasszony hirtelen kiejtett egy nagy tortás tálat a kezéből.

— Jézus! . . . Egy havi bérembe kerül az ára, — hebegé ijedten, — ezt is magának köszönhetem. Minek is hadar itt össze vissza hetet-havat a fülembe?!

— Tereztette, oda se a bajnak rúzsám, — kacagott amaz, — ha én vagyok az oka: fizetem.

Ezzel belső zsebéből kopott börszerényét elővéve, egy kékes bankót tett az asztalra a leány elé.

— Mit akar a százasával, — kérdé ez fülig pirulva, — csak nem képzelem, hogy magától ajándékot fogadok el?!

— Nem ajándék ez, hisz' az előbb monda, hogy én vagyok a kár oka. Megálljon csak, az ajándékról jut eszembe valami. Nézze ezt a gyűrűt az anyám, öreganyám meg a déd-anyám viselték. Silány portéka, értéke semmisincs De mindig a családom asszonyai hordták: tartsa az ujját, hadd huzom rá. Otthon majd megáztatja a papom egy kis szentelt-vízzel is a jegyvátásunkat.

kamara erkölcsi kötelességének tartja az anyagi támogatás megadását.

A virilistaság elnyeréséhez szükséges kamarai tagsági bizonyítványok f. hó 15-éig az érdekelteknek a titkár által meg fognak küldetni.

Végül a pécsi kereskedelmi tanonciskola támogatására a f. évre 200 frtot szavaztak meg.

H i r e k.

Pécs, 1895. szeptember hó 9.

— (A közjegyzői kamara közgyűlése.)

A pécsi kir. közjegyzői kamara tegnap tartotta meg huszadik évi rendes közgyűlését Bánffy Simon kir. tanácsos, kamarai elnök elnöklété alatt. Elnök a közgyűlés megnyitása után megemlékezik azon megrendítő csapásról, mely László főherceg hirtelen elhalálása folytán Magyarországot érte. A közgyűlés mély részvételen jegyzőkönyvileg egyhangulag kifejezést ad, s felkéri az elnököt, hogy a kamara részvénytilatkozatát a szokásos módon ö. és kir. fensége József főhercegnek tudomására hozza. A közgyűlésre megjelent az elnökön kívül 15 közjegyző, kik a felolvasott elnöki jelentést helyesítő tudomásul vették. A jelentés felolvasása után Plihal Ferenc nagykanizsai kir. közjegyző, kamarai alelnök emelt szót s visszatekintvén a közjegyzői intézmény keletkezésére és 20 éves fenállására, vazolja a közjegyzők munkakörét s kiemeli, hogy a közjegyzői kamarák működésére döntő befolyással bír az elnök tevékenysége, miért is lelkes szavakban emlékszik meg Bánffy Simon kamarai elnök husz éves működésének egyes mozzanatairól, s a midőn a kamara háláját és köszönetét mindezekért tolmácsolná, indítványozza, hogy a kamara szeretett elnökének fáradhatlan munkássága, pártatlansága és a kartársi együttérzést melegen ápoló 20 évi működéséért jegyzőkönyvi köszönetet fejezzék ki, mely indítvány egyhangu lelkesedéssel elfogadtatott. Bánffy Simon meghatottan mondott köszönetet a kartársai részéről tapasztalt eme szívélyes óvációért. Ezután Visy Lajos mohácsi kir. közjegyző emlékezett meg a kamara ama tagjairól, kik a közjegyzői intézmény szervezése óta működnek s különösen Plihal Ferenc nagykanizsai és Czigler Kálmán csáktornyai közjegyzőkről, kik a lefolyt 20 év alatt felváltva mint a kamara alelnökei szintén osztóztak a felelőség s a munka terhében, s azért ezek érdemét is jegyzőkönyvileg megörökíttetni indítványozza, mely indítvány szintén közhelyességgel találkozott s egyhangulag elfogadtatott. Következett erre a kamara újra alakulása, mely a beérkezett két vidéki irások szavazat hozzászámításával következő eredményt mutatta: elnöké megválasztott 17 szavazattal Bánffy Simon pécsi kir. közjegyző, alelnökké 16 szavazattal Plihal Ferenc nagykanizsai kir. közjegyző, választmányi rendes tagokká Visy Lajos mohácsi (15 szóval), Czigler Kálmán csáktornyai (13 szóval) és Blum Béla dr. pécsi kir. közjegyzők (10 szóval), póttagokká: Küllely Zoltán dr. siklósi (11 szóval) és Cottély Géza dr. bonyhádi közjegyzők (8 szóval). A közgyűlést követő alakuló gyűlésen a közjegyzői fegyelmi bíróságba rendes tagokul Plihal Ferenc és Czigler Kálmán, póttagokul pedig Visy Lajos és Küllely Zoltán dr. választottat meg. A tervezett jubiláris bankett a bekövetkezett gáz miatt elmaradva a közjegyzők d. u. 1 órakor a „Hajó” vendéglőben gyűltek egybe ebédre,

— Ej ne nézzen engem is bolondnak, ha magam szásszor az is! Azt se tudom kiféle miféle? Magam se látott engem soha ezelőtt és mégis ilyen . . .

— És mégis ilyen farsangi komédián jár az eszem. Nekem mindig van kedvem, a jukszokra, ha akad hozzá való partnerem. Most az egyszer magat szemeltem ki kompanistának; igaz, hogy a legényéletem ri utánna, de eburá fakó! . . . Aztán meg, tudja nem is egészen ostobaság ám Abday Kricsiné tenni. Ma délután négykor indul a vonat, addig összeszedheti a cökmökjät, amit el akar magával hozni. A vadászom majd ki szállítja magával együtt a vasútra. Én akkorra a jegyket megváltom. De most sietek, mert a gyapjus zsidómmal lesz még egy kis zenebonánk. Adja ide a kezit! Lássa csak, hogy ráillik a gyűrű az ujjára. De nehogy elfeledje ám: félóra mulva a vadászegényem itt lesz. Istennek ajánlom!

Stefani kisasszony megforgatta a kis topáz-köves aranygyűrűt az ujján. Nagyot kacagott:

— Nem bánom ha a poklok mélységes fenekére visz is ez az ember, utánna megyek. Csunya-nak nem is éppen csunya. Annyija meg csak lesz, hogy nem halok nála éhen. Meg ha nem lesz is, kinek mi gondja? Tetszik nekem, oszt' addig van!

A melles fehér kölyköt, a mi a Gremencig tulajdona volt, azonnal leoldotta magáról. Nem is ebédelt. Kontyára tüzte fehérfátyolos szalmakalapját, vállára kapta fakó selyemköpenyét s napernyőjét kinyitva épp az utcára akart lépni, mikor egy fiatal, szürke ruhás férfi jött vele szemközt az ajtóban. Zöld

melyen Blaskovich István kir. táblai elnök, Tóth László n.-kanizsai tszéki elnök, Véber Károly ugyanottani tszéki bíró és Tuboly n. kanizsai ügyvéd szintén részt vettek.

— **(Veni sancte a jogakadémián.)** Ma reggeli 9 órakor tartotta a jogiceum polgársága a liceum templomban „Veni sancte”-jét, melyen Szeredy József dr. prodirektor fungált fényes asszisztenciával. A joghallgatók szép számmal jelentek meg, kérve a mindenhatót, segítse őket tanulmányaikban akarat-erővel s éleszse fel bennök a tanulási kedvet.

— **(A pécsi evang. egyház)** tegnap (vasárnap) d. e. közgyűlést tartott, melyen Nádosy Kálmán kir. tanácsos, világi felügyelő és Jeszó Lajos lelkész elnökölt, kinek buzgó imája után vil. felügyelő a gyűlést megnyitotta és előadta, hogy Karsay Sándor superintendens lemondása folytán a megürült dunántúli superintendensi állásra kell utódot választani. Nendtvich Gyula mérnök, egyházi tag indítványára a közgyűlés egyhangulag Gyurácz Ferencz pápai ev. lelkészre adta szavazatát, ki ez időszert a kerület főjegyzője és a veszprémi e. megye esperese. Más tárgy nem lévén, vii. elnök a gyűlést bezárta.

— **(A honvédség köréből.)** Tóth Tivadar főhadnagy a pécsi 19-ik honvédezedtől a brassói 24-ik ezredhez; Szabó Sándor főhadnagy a szegedi 5-ik honvédezedtől a pécsi 19-ik ezredhez helyeztetek át.

— **(Pártszervekedés Szegzárdon.)** Kossuth Ferenc f. hó 22-én Szegzárdra érkezik, a hol a tolnamegyei függetlenségi és 48-as pártnak szervezkedő gyűlésén fog részt venni. Kossuth a jelzett napon délután 3 óra 15 percek fog megérkezni Szegzárdra, a hol ünnepélyesen fogadják. Délután 4 órakor a szegzárdi kis vásártéren, kedvezőtlen időjárás esetén pedig a „Szegzárdszálló” nagy termében tartja a tolnamegyei függetlenségi és 48-as párt szervezkedő közgyűlését. Este 7 kor közvacsora a „Szegzárdszálló” nagy termében. Esti 9 órakor a város polgársága Kossuth Ferencet fátylas-menettel tiszteli meg.

— **(Nemesszivű főispán)** Kardos Kálmán baranyamegyei főispánja, ki néhány hete távol van városunktól, értesülve az itt történt óriási munkás szerencsétlenségről — 50 forintot küldött táviratilag Vaszary Gyula főkapitánynak a sérültek gyámlatására.

— **(Káptalani és papnöveldei uradalmi ügyész.)** Hinka László, az eddigi káptalani és papnöveldei uradalmi ügyész, e tisztességről lemondván, helyébe Bodó Aladár dr. pécsi fiatal gyakorló ügyvéd választott meg.

— **(Az új színház megnyitása.)** Ma délután ülésezett a színügyi bizottságnak a megnyitási ünnepségét rendező albizottsága, mely elhatározta, hogy a színház megnyitása október hó 5-én meghívott vendégek részvétele mellett rendezendő díszelőadással nyitassák meg. Magát a megnyitó előadás műsorát a jelen volt Somogyi igazgatóval egyetértőleg következőleg állapították meg: 1. Serlynek alkalmi nyitánya, 2. Prolog Váraditól, 3. A pécsi dalárda által előadandó férfikar, 4. A virág-fakadás vigjáték, vagy a „Falu rossza” 1-ső felvonása, 5. A „Szultán” operett első felvonása. Váraditól a prolog megírására és elszavalására, a pécsi dalárda és Somogyi igazgató a közreműködésre felkértek. Váraditól legutóbbi itt letele a megnyitásban való közreműködésre már felhajtókás kabátján egy-egy aranyozott leveles-makk ragyogott.

— Az uraságom küldött a kisasszonyért, — mondá kalapját levéve, — itt a fiakker, a podgyászt is föltehettük.

— Nem viszek magammal semmit, — felelt könnyedén a leány, — mert erősen hiszem, hogy csak bolondoz a gazdája. Merre van a nagyságos ur?

— Parancsára, a Pannoniában ebédel.

— Gyi hát odaig!

Vagy tíz perc múlva a hotel éttermében találkoztak. Abday Kricsi csak úgy falta szemeivel a csokoládé-babát. Nagyon jól illett kisleányos termetére a libegő köpeny és a széles karimájú szalmakalap, melyre laza csokorban volt feltűzve a finom fehér fátyol.

— Pezsgős ebédet eszünk tubicám, nevetett a leány tenyerébe csapva a nagyságos ur, — megtartjuk itt mindjárt a kézfogót kettesbe. Így la, ül ide az ölembe! Mit, hogy röstelled ennyi ember előtt? Igyunk brudert! . . . Hogy is hinak gyöngyvirágom?

— Stefani.

— Stefani? . . . A pokolba a cifra neveddel! . . . Pistike leszel eztán. Szervusz Pistike!

— Szervusz Kricsi!

Még össze is csokolóztak. A mellettök ebédlő két vidéki főispán azonnal fölkeltek s eltávoztak, pedig még csak a leves után való fogásnál voltak.

Igy lett a Holba Stefaniból Abday Kristófné asszony, az ezerholdas cseretetői pusztának urasszonya.

(Folyt. köv.)

kértevé a polgármester által, Somogyival már közölte a prolog tervezetét, mely szerint ennek egyik főalakja lenne Mór püspök, a pogány idők pécsi vértanúja, kit a költő ébreszt fel sírjából, hogy megmutassa neki Pécs történetének nevezetesebb fázisait, így a keresztény üldözést, melynek ő is áldozatul esik. (I. kép). Pécs emelkedését folytatólág és Salamon királyja korznázását Pécsen (II. kép), a pécsi tanulók hárba indulását a mohácsi csatába (III. kép), a városnak török uralom alóli felzabardítását Makár kapitány által (IV. kép) s a székesegyházat Szepessy püspök szobrával (V. kép), mire a vértanu nyugodtan hajtja fejét ujabb ezredéves pihenésére. A költőnek a városhoz intézett üdvözlétével s e himnuszszal végződik a darab, vagy a szózáttal, mely alatt a színház látkepe tűnik föl. — Hogy Váradinak e szép eszméje kivitelre kerül-e, még bizonytalan, mert az ünnepély rendező bizottság azt óhajtáná, hogy a prolog csupán egy lendületes megnyitó költeményből álljon melyet a szerző szavalna el. Végleges határozat erre nézve a költő véleményének meghallgatása után fog hozatni, s ennek megbeszélésével Lenkei Lajos lett megbizva, ki holnap a fővárosba utazik s Váradival e tárgyban értekezni fog.

— **(A pécsi keresk. és iparkamara)** tagjainak nemes emberbaráti érzületére vall s a kamarára mint corporatióra is szép fényt vet az a tény, hogy mai közülése alkalmával a Ferenciek utcai Kereky féle ház építésénél előfordult szerencsétlenség alkalmával meghalt, esetleg meghaltak hátramaradtainak segélyezésére aláírási ívet köröztetett, melyen 96 frt gyűlt össze. Adakoztak: iparkamara 50 frt, Littke József 10 frt, Ratkovics J. 5 frt Reisch J. 2 frt, Schmeier J. 2 frt, Ruepprecht N. 2 frt, Jankovics H. 3 frt, Schvabach Zs. 2 frt, Hoffmann Lajos 5 frt, Eizer J. 2 frt, Kindl Ferenc 5 frt, Kainer Adolf (Szigetvár) 2 frt, Hillebrand J. 2 frt, Dr. Záray K. 2 frt, Kovács I. 1 frt, Fischer J. 1 frt.

— **(Katonaságunk hazajövele.)** Mint illetékes helyről értesülünk, katonaságunk, mely most Bicske körül (Fehérmegye) táborozik. f. hó 12-én délelőtti fél tíz órakor Pécsre érkezik — vonaton; és pedig az 52-ik gyalogezred harmadik zászlóalja és a 44-ik gyalogezred harmadik és negyedik zászlóalja az összes rezervistákkal és szabadságotlakkal együtt.

— **(Elhalasztott zeneestély.)** A pécs kath. körnek f. hó 11-ére (szerda) tervezett utolsó zeneestélye László főherceg halála miatt nem lesz megtartva. Végleg azonban nincsen felhagyva, mert az, egy annak idején közzeendő napon fog pótoltatni.

— **(Letették a vonót a cigányok!)** Nagy sor ez ebben a pénzszük világban, mikor is aunyi mindenfélére van szüksége az embernek. A tegnapi vasárnap este hallgatott a hegedű, nem zörgött a cimbalom, nem sirt a klarinét. A jó romák, a Farkas-banda füstös képtű művészei gyászoltak; résztvettek a kis királyi herceg halálával a magyar népnek okozott igaz bánatban, szomorúságban. Tegnapi, — mikor pedig lett volna jó kereset, — letették a vonót és gyászolták fenséges pártfogójuk fiacskájának szomorú elhunytát.

— **(Találtatott.)** Az elmúlt vasárnap éjjel egy vékony arany karperec találtatott. Tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— **(Ki a társát lopja meg.)** Egész életében gonosz volt minden gondolata Dömötör Lajos munkanélküli kovácslegénynek, ki nem átalotta saját kenyeres pajtását is meglopni. Nem rég Hasznos János pécsi kovácsmesternél dolgozott, hol eleinte egész tisztességesen viselte magát. Egy napon társát a katonasághoz szolitották, s míg az távol volt, Dömötörben újra felébredt az ördög, s a mitsem sejtő távollevőnek ládáját feltörte, s abból néhány fehérneműt ellopott. Tegnapi fogták el, midőn is munka nélkül csavargott az utcán.

— **(Tűz Harkányban.)** Folyó hó 7-én Márton András harkányi háza és egy szalmakazal leégett. Az oltás igen lanyhán ment, miután a lakosság a fecskendő kezeléséhez alig ért. Ez a második tüzeset ebben az évben Mártonnál. Ugy az első, mint a mostani alkalommal kára megtérül, miután biztosítva volt minden.

— **(A hadgyakorlatok áldozatai.)** A 31-ik hadosztály, melyhez a 44. és 52. gyalogezred is tartoznak, most Székesfehérvár környékén végzik a gyakorlatokat. A próba-ütközet alatt a nagy forráság, de különösen az álmatlanság miatt körülbelül háromszázán dőltek ki; a gyakorlat után, a visszavonulás alkalmával pedig 80 ember maradt el. Ezek leginkább tartalékosok. Ezek közt olyan súlyos betegek vannak, hogy többeknek életben maradásához kevés a remény. A betegeket ott hagyták az uton, a hol kidőltek. Az ugynevezett maródi-kocsikba senkit sem vettek fel.

— **(Gomba-mérgezés.)** Majdnem áldozatává lett tegnap délben egy helybeli család a gomba-évesnek. A szakácsné, ki vallomása szerint jártas a gombavásárlásban, jóhiszeműleg elkészítette a gombá-

ból készült eledelt, s azt a család s a cselédség jóízűen elfogyasztotta. Nehány perc múlva az étkezés után kínos fájdalmakat kezdtek érezni, úgy, hogy orvost kellett hivatni, ki gombamérgezést konstataált. A felnöttek az orvosi segítség után csakhamar jobban érezték magukat, de a gyermekek még ma is fájdalomtól gyötörve az ágyat nyomják. Több figyelmet ajánlunk a városi orvos uraknak az élelmiszerek vizsgálásánál.

— **(Meggyilkolt osecsemő.)** Molnár János dunaszekcsői molnárségéd e hó 6-án d. e. 12 órakor jelentette a körjegyzőnek, hogy Fileri István hajómalmánál egy fucsecsemő holttestét fogta ki a Dunából. Miután a holttesten külérőszak nyomait észlelték, a körjegyző sürgönyileg följelentette az esetet a mohácsi kir. járásbírósnál. Torna járásbíró még az nap délután megjelent Duna-Szekcsőn, a hol dr. Löwy Jakab tb. járásorvos és Klein Miksa dunaszekcsői körorvos a kis holttestet felboncolták és megállapították, hogy a fucsecsemő körülbelül három napos volt, élve született és életképes is volt és a koponyán ejtett ütés és szúrás által megölték, azután a Dunába dobták. Mintegy 36 órán át lehegett a vízben. A tettes nyomozása folyamatban van.

— **(Gyilkosság Eszéken.)** Eszékéről gyilkosság hírért jelentik. Pozsgay Szaniszló, nyugalmazott hadnagy, 70 éves ember, késsel leszurta Suzecky János szabólegényt. Egy házban laktak és folyvást veszekedtek. Borozni szeretett mind a kettő s ittas állapotban el nem lehettek egymás bosszantása nélkül. Kedden reggel ismét összeveszttek, erre Pozsgay vendéglőbe ment, 5 perc alatt 6 deciliter bort ivott, azután beállított a kapitánysághoz asszal, hogy a kapitány csináljon rendet. Elutasították az öreg embert, mert a kapitány nem volt hivatalában. Pozsgay erre visszatért haza, ahol ismét összetűzött Suzeckival s annyira dühbe jött, hogy fölkapott egy nagy konyhakést és kétszer belemártotta tövig ellensége testébe. Suzecky összerogyott. Ekkor Pozsgay letörölte a vért a késről és dohányt vágott vele, majd cigarettát sodort, rágyújtott és ismét a kapitányságra ment elmondani, hogy mit művelt. Letartóztatták a 70 éves hadnagyot, a kinek az elméje úgy látszik, meg van háborodva. A szerencsétlen szabólegény három órával megsebesülése után meghalt.

— **(Tolvaj sokácok.)** Perkátics Lázó és Simonovics Lázó somberek lakosok armányosságukkal több ízben félelemben tartották falubelieiket, kik már messziről kerültek e közéjük nem illő két individumot. Még 1893. évi február hó 10-én éjjel történt, hogy Perkátics és Simonovics, dacolva a rettenetes hófúvással a szőlőhegybe mentek s ott tanakodni kezdtek. Csakhamar elhatározták, hogy a közelben fekvő Hidosán Stánó és Zundán Stevó préházát kirabolják. Ugy is lett, az ajtó könnyen engedett, s így a pincébe majd a padlásra hatoltak, s onnan lisztet, s más egyéb élelmiszert loptak. Ma itélt a kir. törvényszék Perkátics és Simonovics felett; előbbit 1 havi, utóbbit, minthogy már hasonló minőségben büntetve volt — 6 havi fűgházra itélté lopás vétségéért. Vádlottak, úgy kir. ügyész felebbezést jelentettek be.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **Királyunk a németországi hadgyakorlatokon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Királyunk tegnap este utazott el Bécsből és ma reggel 3/4 5-kor Boroszlóba érkezett, honnét azonnal tovább utazott. Ő felsége különvonata ma délután 4 órakor érkezett meg Stettinbe, a hol a pályaudvaron Vilmos német császár és Albert szász király jelentek meg fogadására.

— **A királyné koszoruja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Általános feltűnést kelt, hogy a királynénak László főherceg ravatalára küldött koszoruján Löbenstein cerimoniamester önhatalmu intézkedése folytán német felírás van, mely így hangzik: „Ruhe sanft — Tante Elisabeth.

— **A szultán részvéte.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A török szultán is kifejezte részvétét ma küldött táviratában László főherceg elhunytá fölött.

— **Megint pokolgép.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Parisból jelentik: Tegnap reggel az igazságügyminiszterium előtt pokolgépet találtak. Meg fogják vizsgálni.

— **Kolera.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban az utóbbi napokban, a nagyhőség miatt, több kolerás halálozás volt. Az orvosok nagyon titkolóznak.

— **Egy volt miniszter beszámolója.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Csáky Albin gróf Breznóbányán tegnap tartotta beszámolóját. Leginkább az egyházpolitikáról és a közigazgatás államosításáról beszélt.

— **Habosó miniszterjelölt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Badeni gróf — mint Lembergől jelentik — e hó 13-án újra

Bécsbe megy, a hol bevárja a király visszatérését; mert újólaj ki lesz hallgatva.

Szerkesztői üzenet.

A pécsi szocialdemokrata pártszervezetnek Helyben. Mi a Zsolnay-gyár munkásainak készülő sztrájkjáról úgy lettünk informálva, hogy az külföldi izgatók munkája s azoknak nem éppen szükséges Pécsre jönniök izgatni, mert irásban lehet izgatni külföldről is. Midőn tehát kijelentők, hogy mi a külföldi izgatók alatt nem értettük, a minthogy nem is érthettük a pécsi pártszervezet

tagjait, örvendetes tudomásul vettük annak kijelentését, hogy a pécsi szocialdemokrata pártszervezet tagjai a sztrájk-mozgalomtól távol állnak. Hogy a munkás mozgalmáról mi a véleményünk, azt kiolvashatják mai vezércikkünkéből: a magyarországi munkások nemzeti irányu jogos törekvéseivel rokonszenvezünk, de az u. n. nemzetközi szocializmusnak az összemérség érdekeit felkaroló küzdelméből nem kérünk. Van nekünk elég bajunk idehaza is, semhogy ráérnénk az összemérség érdekeiért küzdeni.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiváló.

FÉRFIRUHÁK, gyermeköltönyök

ősi idényre

FELÖLTŐK

elegáns divatos kivitelben

kitünő szabással

dus választékban olcsó áron

kaphatók

a ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfiruha raktárban
király-utca 1. a városháza át-
ellenében.

Med. Dr. Breuer József

fogspecialista, fogműtő.

Lakik: Irgalmas-u. 20. sz. alatt; november elsejétől „Központi takarékpénztári épület.“

~ Rendel: d. e. 9-12, d. u. 2-6. ~

A hazai, mint a külföldi egyetemeken elsajátított módszer szerint a modern technika vívmányainak felhasználásával készít jótállás mellett:

Arany-, platin-arany-, porcellán-, üveg-, arany-ezüst-rézamal-
gam és cement plombokat; kautsuhuk- és fémbe foglalt fogsorokat;
különböző faju stiftfogakat; obturatorokat; helyettesít resecált állkap-
csokat, kijavit (Sauer, Walkhoff, Warnekros stb. gépezetek) hibásan álló fogakat.

Foghúzás kéjgázzal és anélkül.

ISKOLAKÖNYVEK.

A főgymnasium, főreáliskola, kereskedelmi, polgári leány és az összes elemi iskolák számára

eredeti bolti áron

valamint papir-, író- és rajzszerkek a legjutányosabb áron kaphatók

Engel Lajos utóda

könyv-, és papirkereskedésében Pécsen, Király-utca 4. sz. az „Aranyhajó“ szállodával szemben.

Iskolakönyvek darabonként 20 krért köt-
tetnek be.

Minden tanuló ki szükségletét nálam szerzi be egy

csinos ajándékot kap.